

til det 25-Dobbelte af Tiendebyrden, og der siges, at Rente og Afdrag tilfammen mindst skal udgjøre 5½%; men der kan altsaa ogsaa betinges 10, 15, ja, maafe 20 % i Rente og Afdrag. Sætte vi altsaa det Tilfælde, at et saadant Institut betinger sig f. Ex. en aarlig Indbetaling af 20 %, faaar der her i Lovforslaget, at dette Institut for disse 20 %, der aarlig skulle betales, skal have samme Sikkerhed og Forrinsret, som Lovgivningen har givet Tiendebeieren. Derved er imidlertid det Hensyn, som man skylder senere Prioritetshavere, i høj Grad tilfidsat, de faae her, om ikke hele Kapitalen, saa dog forholdsvis en Byrde, der vil blive mange Gange større end den, der for Diebliffet er tilstede; men en saadan Tilfidsattelse af private Folks Rettigheder synes jeg ikke burde have Lov til at gaa upaataalt hen ved denne Leilighed.

Formanden: Folkethingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgfreds, som har havt Ordet to Gange, har begjært det paany, og under Forudsætning af Thingets Samtykke skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Sogsbro: Jeg skulde ikke igjen have begjært Ordet, dersom jeg ikke havde anset det nødvendigt at fremføre nogle ganske faa Bemærkninger mod det meget stærke Ansals, der fra det ærede Medlem for Maribo (Frederiksen) blev rettet saavel mod mig som mine politiske Meningsfæller. Jeg maa for det Første sige, at det rigtignok forekommer mig høist besynderligt, at han umiddelbart derefter tog Forslaget tilbage, hvorved han vidste, at han vilde aflære mig fra at kunne faae Ordet, saa at jeg ikke kunde svare ham (Frederiksen: Det ærede Medlem kunde jo optage Forslaget!). Det var i saa Fald ikke det ærede Medlems Skyld. Det ærede Medlem er altid saa rede til, hver Gang der forhandles en Sag, at forvandle den til en Partisag. Han ser altid i den Værd, der vises fra vor Side, kun Partimansøvrer, Demonstrationer og Sligt; men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at han for vort Bedkommende tager fuldstændig fejl i den Henseende, og jeg kan helbigvis i dette Tilfælde bevise det med Sort paa Hvidt. I Betænkningen fra ifjor udtaler det Heral, hvorfor jeg havde den Ære at være Ordfører, at vi i det Hele taget kunde erkjende det foreliggende Lovforslag som et godt Grundlag for en nærmere Overveielse af Sagen. Altsaa vi have netop paaskjønnet hans og hans Medforslagsstillers Birkomhed i denne Sag, uagtet vi ikke havde den Ære at se dem mellem vore politiske Meningsfæller, og vi have dernæst sagt, at uagtet det var Tilfældet, saa anfaa vi det dog, saaledes som Sagen forelaa, for rigtigt ikke at gaa videre med den, men at opfordre Regjeringen til at erhverve de Oplysninger, der vare nødvendige for den videre

Bearbeidelse af Sagen; og dernæst til selv at fremlægge et Lovforslag. Vi kunde altsaa ikke Andet end nu komme i den allerførste Modsigelse med, hvad vi ifjor udtalte, hvis vi ikke netop i Aar ventede, indtil vi faae, hvorledes Regjeringen stillede sig til denne Sag, og vi kunde ikke Andet end blive forundrede ved at se, at det ærede Medlem uden Hensyn hertil indbragte et Lovforslag og det i den Skikkelse, hvori han indbragte det. Efter Ministerens nu givne Løfte maatte vi ogsaa konsekvant for vort Bedkommende anse Sagen for slutet for i Aar. Det er altsaa saa langt fra, at der her foreligger Noget, som har Spor af Partisjælelse eller Sligt, at vor Fremgangsmaade tvertimod er i fuldstændig Harmoni med, hvad vi udtalte ifjor, og netop ogsaa med den Paaskjønneelse, som vi den Gang ydede det ærede Medlem, fordi han havde indledet denne Sag; men vi have aldrig kunnet betragte dette Forslag for Mere end en Indledning til den

Frederiksen: Sagen er jo den, at ifjor var Partistemmingen ikke saa drabelig, kunde jeg være tilbøielig til at sige, som den er i dette Diebliff, og derfor tror jeg ikke, at det ærede Medlem med nogen Nytte i Aar kan paaberaabe sig Stemninger og Anskuelser fra ifjor; der var virkelig den Gang en stor Forskel i Stemninger og Anskuelser paa den Side, til hvilken det ærede Medlem hører (Th. Nielsen: Det er det samme Forslag!). Det ærede Medlem her foran siger, at det er det samme Forslag, vi behandle, og jeg tror, det er et meget godt Devis paa, hvor forskjellig Stemningen var ifjor og saa i Aar. Hvis man sammenligner den Tone, hvormed Forslaget fra den modsatte Side, hvortil jeg ikke hører, behandles ifjor og i Aar, tror jeg, at det ærede Medlem netop der vil se bekræftet Rigtigheden af den Sætning, at der er en meget stor Forskel paa Stemningen ifjor og i Aar.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Odense (D. Hansen) havde Ret i, at vi ved Forslaget gaa Prioritetshaverne for nær; thi Prioritetshaverne blive jo i Virkeligheden overfor Ciendomsagjensstanden ikke stillede uheldigere ved vort Forslag, end de nu ere; om der kommer et Afdrag foruden Renten, vil det dog i Almindelighed ikke være til Skade for de senere Prioritetshavere, hvis Stilling derved i meget kort Tid bliver forbedret, og om der end fandt Salg Sted, naar Fordringen skulde effektueres, saa kan Fordringen dog ikke gaa ud paa et større Belp end den Fordring, der allerede hviler paa Ciendommen i Form af Tiende. Det er aabenbart ingen Forandring. Det, at Noget bliver sat som Afdrag i Stedet for Rente, medfører til Gjengjæld, at de senere Prioriteter rykke tidligere op; men det forandrer ikke Ciendomsagjensstandens Værdi, naar der er Spørgsmaal om Salg. Det forekommer mig at være ganske vist, og det synes mig yderligere at vise, at det ærede Medlem